

Synes hr. Steen Gade selv, at SF's forsøg på at presse regeringen i retning af at fastholde forbeholdene er en succes? Som jeg har forstået SF's politik, så har det været helt afgørende for SF at fastholde de fire forbehold, og det har SF selv betegnet som et succeskriterie. Så vil jeg gerne spørge hr. Steen Gade: Synes SF selv, det har været en succes indtil nu?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Ja, jeg vil såmænd ikke spørge hr. Steen Gade, om SF synes, det har været en succes. Jeg vil hellere spørge hr. Steen Gade, om SF synes, at det i virkeligheden er klogt?

Det nationale kompromis er jo lavet i 1992-93, og der er jo sket meget siden 1992-93. Og det er vel sådan, at selv SF'ere en gang imellem må forholde sig til den udvikling, der har været.

Lad os tage ét område, hvor vi har et forbehold, nemlig det forsvarspolitiske område. Her kan man sige, at dengang i 1992-93 var situationen den, at man ikke helt sikkert kunne sige, hvordan EU's forsvarspolitiske dimension ville udvikle sig, men meget af det er jo afklaret i dag.

Hvis vi f.eks. tager påstandene om, at Den Vesteuropæiske Union ville gå hen og blive en konkurrent til NATO, så er det spørgsmål jo afklaret i dag. På Berlinmødet sidste år i juli måned blev det jo afklaret, at Den Vesteuropæiske Union jo bliver den europæiske søjle i NATO.

Og nu har vi så diskussionen på regeringskonferencen, hvor der er seks lande, der ønsker at gå langt; jeg tror ikke, man kommer så langt. Men lad os så sige, at vi får en afklaring, og at Den Vesteuropæiske Union bliver en selvstændig organisation, men med en tæt forbindelse, et tæt samarbejde med EU – ja, men så er det da noget, man skal tage stilling til. Så kan hr. Steen Gade da vel ikke bare hægte sig op på, hvad man sagde i 1992-93. Man må da også tage stilling til det, der er sket de sidste 5-6 år.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ret skal være ret. Hr. Steen Gade havde ret, da han sagde, at det faktisk er regeringens ansvar, at vi får det rigtige resultat ud af denne her regeringskonference, og at alle politikere efter 18. maj 1993 udmærket vidste, at der ville komme en ny regeringskonference, for det stod rent faktisk i Maastricht-Traktaten.

Men resultatet? Kan SF være med på et resultat, hvor regeringen siger: Det er i orden, at de andre EU-lande tager Vestunionen med ind som en del af EU, bare vi får lov til at have et lille forbehold? Det er jo i virkeligheden dér, problemet ligger, fordi regeringen siger: Vi holder fast i forbeholdet, men vi vil ikke forhindre de andre i at gå videre.

Nu er mit spørgsmål til SF: Vil SF acceptere et forhandlingsresultat, som regeringen har skrevet under på, som siger, at EU vil tage forsvaret og Vestunionen med ind som en del af EU, således at man vil have undermineret det danske forbehold ved, at alle de andre lande vil være med?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg glemte at svare fru Charlotte Antonsen før på, om SF ikke kunne forstå nytten af minimumsregler på flygtningeområdet. Jo, selvfølgelig kan SF forstå det. Da vi havde sagen med Jugoslaviens sammenbrud og flygtningene, kæmpede SF i Europaudvalget – og vi vil gøre det igen – for, at landene kunne blive enige om at fordele det noget mere retfærdigt, så der ikke er nogle lande, der tager halvtreds, og nogle andre, der tager flere hundrede tusinde. Det er da en vigtig solidarisk opgave i Europa at dele flygtningene. Det, vi ikke tror, er en god idé, er at gøre det overstatsligt.

Så til hr. Keld Albrechtsen, der har en tanke om, at vi presser regeringen bedst ved at gøre ligesom hr. Keld Albrechtsen: De herrer Thulesen Dahls og Keld Albrechtsens presseri fører nu altså ikke ret vidt. Det kan tage mange minutter på talerstolen, men det fører ikke vidt. Så det råd kan jeg ikke tage imod. Jeg ved, hvad det vil betyde. Det vil betyde, at regeringen vil søge hen mod Venstre, og regeringen vil søge direkte imod en linje, som vel er den modsatte af den, hr. Keld Albrechtsen siger at han går efter.

Til hr. Kent Kirk om, hvorvidt SF ikke har set, at der er sket noget, siden forbeholdene kom: Jo, bestemt! Men lad os nu tage forsvaret, som hr. Kent Kirk nævner. Hvis man finder nogle løsninger – nu tager jeg de mere moderate af dem, der måske er på tapetet – hvad er det så, man skriver ind? Så skriver man lidt tættere samarbejde mellem EU og Vestunionen ind. Er det en løsning, eller er det et problem, man skriver ind i Traktaten? Jeg må måske ikke spørge, men jeg vil i hvert fald sige, at efter min bedste opfattelse